

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭaka)

3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας
(3. Abhidhamma Piṭaka)

02. Το βιβλίο της ανάλυσης (02. Vibhaṅgarāḷi)

12. Ανάλυση των διαλογιστικών εκστάσεων
(12. Jhānavibhaṅgo)

[Vb 12, PTS 244-271]



PaliVerse

02. Το βιβλίο της ανάλυσης

12. Ανάλυση των διαλογιστικών εκστάσεων

1. Ανάλυση σύμφωνα με τις ομιλίες

508. Εδώ ένας μοναχός διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, με φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, γνωρίζοντας το μέτρο στην τροφή, αφοσιωμένος στην επιδίωξη της εγρήγορσης το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας, με ακατάπαυστη προσπάθεια και σωφροσύνη, αφοσιωμένος στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση. Αυτός ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν προχωρεί και όταν επιστρέφει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν κοιτάζει μπροστά και όταν κοιτάζει γύρω, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν λυγίζει και όταν τεντώνει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά. Αυτός αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα - ένα δάσος, τη βάση ενός δένδρου, ένα βουνό, μια χαράδρα, μια σπηλιά στο βουνό, ένα νεκροταφείο, ένα βαθύ δάσος, ένα ανοιχτό μέρος, έναν σωρό από άχυρα - χωρίς πολύ θόρυβο, χωρίς πολλές φωνές, με αίσθηση απομόνωσης, κατάλληλο για απόκρυφες συναντήσεις ανθρώπων, κατάλληλο για απομόνωση. Αυτός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει την πλεονεξία στον κόσμο, διαμένει με νου απαλλαγμένο από πλεονεξία, καθαρίζει τη συνείδηση από την πλεονεξία. Έχοντας εγκαταλείψει τον θυμό και τη μοχθηρία, διαμένει με νου χωρίς κακία, γεμάτος συμπόνια για την ευημερία όλων των έμβιων όντων, καθαρίζει τη συνείδηση από τον θυμό και τη μοχθηρία. Έχοντας εγκαταλείψει τη νωθρότητα και την υπνηλία, διαμένει απαλλαγμένος από νωθρότητα και υπνηλία, με αντίληψη του φωτός, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, καθαρίζει τη συνείδηση από τη νωθρότητα και την υπνηλία. Έχοντας εγκαταλείψει την ανησυχία και την τύψη, διαμένει χωρίς ανησυχία, με εσωτερικά γαλήνιο νου, καθαρίζει τη συνείδηση από την ανησυχία και την τύψη. Έχοντας εγκαταλείψει τη σκεπτικιστική αμφιβολία, διαμένει έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, χωρίς αμφιβολία για τις καλές νοητικές καταστάσεις, καθαρίζει τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και

συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει· με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - «αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία», έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει· με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη άροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει· με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την άροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένει· έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει· έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένει· έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένει.

Πίνακας περιεχομένων

509. «Εδώ» σημαίνει σε αυτή την άποψη, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή την προτίμηση, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή τη Διδασκαλία, σε αυτή τη μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη διδαχή, σε αυτή την άγια ζωή, σε αυτή τη διδαχή του Δασκάλου. Γι' αυτό λέγεται «εδώ».

510. «Μοναχός» σημαίνει: κατά σύμβαση είναι μοναχός, κατά παραδοχή είναι μοναχός, αυτός που ζητιανεύει είναι μοναχός, αυτός που ζητιανεύει τροφή είναι μοναχός, αυτός που έχει αναλάβει τη ζητεία τροφής είναι μοναχός, αυτός που φορά σχισμένα ρούχα είναι μοναχός, αυτός που διασπά τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι μοναχός, λόγω της διάσπασης των κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων είναι μοναχός, με περιορισμένη εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων είναι μοναχός, με απεριόριστη εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων είναι μοναχός, ο ασκούμενος είναι μοναχός, ο πέραν της άσκησης είναι μοναχός, μήτε ασκούμενος μήτε ο πέραν της άσκησης είναι μοναχός, ο κορυφαίος είναι μοναχός, ο καλός είναι μοναχός, η αφρόκρεμα είναι μοναχός, ο ουσιώδης είναι μοναχός, αυτός που έχει λάβει πλήρη χειροτονία από πλήρη Κοινότητα με νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις, ακλόνητη, άξια της θέσης, είναι μοναχός.

511. «Πάττιμοκχα»: η ηθική είναι η εδραίωση, η αρχή, η καλή συμπεριφορά, ο αυτοέλεγχος, η αυτοσυγκράτηση, η απελευθέρωση, η προεξοχή για την επίτευξη των καλών νοητικών καταστάσεων. «Αυτοσυγκράτηση»: Σωματική μη παράβαση, λεκτική μη παράβαση, σωματική και λεκτική μη παράβαση. «Συγκρατημένος»: Με αυτή την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, είναι τέλειος, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα».

512. «Διαμένει» σημαίνει κινείται, λειτουργεί, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται, περιφέρεται, διαμένει. Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

513. «Τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει»: υπάρχει καλή συμπεριφορά, υπάρχει ανάρμοστη συμπεριφορά.

Εκεί ποια είναι η ανάρμοστη συμπεριφορά; Σωματική παράβαση, λεκτική παράβαση, σωματική και λεκτική παράβαση - αυτή ονομάζεται «ανάρμοστη συμπεριφορά». Και κάθε ανηθικότητα είναι ανάρμοστη συμπεριφορά. Εδώ κάποιος κερδίζει τη ζωή του με δωρεά μπαμπού ή με δωρεά φύλλων ή με δωρεά λουλουδιών ή με δωρεά καρπών ή με δωρεά σκόνης για μπάνιο ή με δωρεά ξύλινης οδοντόβουρτσας ή με κολακεία ή με συμπεριφορά σαν καρύκευμα φακής ή με συμπεριφορά υπηρέτη ή με αγγελιαφορία με τα πόδια ή με κάποιον άλλο λανθασμένο βιοπορισμό απορριπτό από τον Βούδα - αυτή ονομάζεται «ανάρμοστη συμπεριφορά».

Εκεί ποια είναι η καλή συμπεριφορά; Σωματική μη παράβαση, λεκτική μη παράβαση, σωματική και λεκτική μη παράβαση - αυτή ονομάζεται «καλή συμπεριφορά». Και κάθε αυτοσυγκράτηση της ηθικής είναι καλή συμπεριφορά. Εδώ κάποιος δεν κερδίζει τη ζωή του ούτε με δωρεά μπαμπού ούτε με δωρεά φύλλων ούτε με δωρεά λουλουδιών ούτε με δωρεά καρπών ούτε με δωρεά σκόνης για μπάνιο ούτε με δωρεά ξύλινης οδοντόβουρτσας ούτε με κολακεία ούτε με συμπεριφορά σαν καρύκευμα φακής ούτε με συμπεριφορά υπηρέτη ούτε με αγγελιαφορία με τα πόδια ούτε με κάποιον άλλο λανθασμένο βιοπορισμό απορριπτό από τον Βούδα - αυτή ονομάζεται «καλή συμπεριφορά».

514. «Τόπος που συχνάζει κάποιος»: υπάρχει κατάλληλος τόπος, υπάρχει ακατάλληλος τόπος.

Εκεί ποιος είναι ο ακατάλληλος τόπος; Εδώ κάποιος είτε συχνάζει σε πόρνες, είτε συχνάζει σε χήρες, είτε συχνάζει σε γεροντοκόρες, είτε συχνάζει σε ευνούχους, είτε συχνάζει σε μοναχές, είτε συχνάζει σε ποτοπωλεία, ζει σε συντροφιά με βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών με απρεπή συναναστροφή· ή όποιες οικογένειες είναι άπιστες, χωρίς πίστη, δεν είναι σαν πηγάδι, υβριστικές και προσβλητικές, επιθυμούν τη βλάβη, επιθυμούν το κακό, επιθυμούν τη δυσφορία, επιθυμούν την ανασφάλεια για τους μοναχούς, τις μοναχές, τους λαϊκούς ακολούθους, τις λαϊκές ακολούθους, τέτοιου είδους οικογένειες ακολουθεί, συναναστρέφεται, υπηρετεί - αυτός ονομάζεται «ακατάλληλος τόπος».

Εκεί ποιος είναι ο κατάλληλος τόπος; Εδώ κάποιος δεν συχνάζει σε πόρνες, δεν συχνάζει σε χήρες, δεν συχνάζει σε γεροντοκόρες, δεν συχνάζει σε ευνούχους, δεν συχνάζει σε μοναχές, δεν συχνάζει σε ποτοπωλεία, ζει χωρίς συντροφιά με βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών με απρεπή συναναστροφή· όποιες οικογένειες είναι πιστές, γαλήνιες, πηγές υποστήριξης, λαμπερές με το πορτοκαλί ράσο, ευνοϊκές και αντίθετες στον άνεμο για τους σοφούς, που επιθυμούν το καλό, που επιθυμούν την ευημερία, που επιθυμούν την άνεση, που επιθυμούν την ελευθερία από τις δεσμεύσεις για τους μοναχούς, τις μοναχές, τους λαϊκούς ακολούθους, τις λαϊκές ακολούθους, τέτοιου είδους οικογένειες ακολουθεί, συναναστρέφεται, υπηρετεί - αυτός ονομάζεται «κατάλληλος τόπος». Έτσι με αυτή την καλή συμπεριφορά και με αυτόν τον κατάλληλο τόπο είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει».

515. «Βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα» - εκεί ποια είναι τα ελάχιστα σφάλματα; Όποια είναι εκείνα τα σφάλματα που είναι ασήμαντα, μικροσκοπικά,

ελαφριά, θεωρούμενα ελαφριά, που πρέπει να αντιμετωπιστούν με αυτοέλεγχο, που πρέπει να αντιμετωπιστούν με αυτοσυγκράτηση, που πρέπει να αντιμετωπιστούν με έγερση της συνείδησης, δεσμευμένα με την προσοχή - αυτά ονομάζονται «ελάχιστα σφάλματα». Έτσι σε αυτά τα ελάχιστα σφάλματα είναι αυτός που βλέπει το σφάλμα και βλέπει τον κίνδυνο και βλέπει τον κίνδυνο και βλέπει τη διαφυγή. Γι' αυτό λέγεται «βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα».

516. «Αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς» - εκεί ποια είναι η εξάσκηση; Τέσσερις εξασκήσεις - η εξάσκηση για μοναχούς για τους μοναχούς, η εξάσκηση για μοναχές για τις μοναχές, η εξάσκηση για λαϊκούς ακολούθους για τους λαϊκούς ακολούθους, η εξάσκηση για λαϊκές ακολούθους για τις λαϊκές ακολούθους. Αυτές ονομάζονται «εξασκήσεις». Έτσι σε αυτές τις εξασκήσεις πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο, αφού αναλάβει ενεργεί. Γι' αυτό λέγεται «αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς».

517. «Φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων»: υπάρχει το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων, υπάρχει το να μη φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων.

Εκεί ποιο είναι το να μη φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων; Εδώ κάποιος έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσaréσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, δεν ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, δεν προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, δεν επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... κ.λπ... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... κ.λπ... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσaréσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, δεν ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, δεν προστατεύει τη νοητική ικανότητα, δεν επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Όποια μη-φρούρηση, μη-διαφύλαξη, μη-προστασία, μη-αυτοσυγκράτηση αυτών των έξι ικανοτήτων - αυτό ονομάζεται «το να μη φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων».

Εκεί ποιο είναι το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων; Εδώ κάποιος έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσaréσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... κ.λπ... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... κ.λπ... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσaréσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Όποια φρούρηση, διαφύλαξη, προστασία,

αυτοσυγκράτηση αυτών των έξι ικανοτήτων - αυτό ονομάζεται «το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων». Με αυτό το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «φρουρώντας τις θύρες των αισθήσεων».

518. «Γνωρίζει το μέτρο στην τροφή»: υπάρχει μετριοπάθεια στο φαγητό, υπάρχει αμετρία στο φαγητό.

Εκεί ποια είναι η αμετρία στο φαγητό; Εδώ κάποιος χωρίς αναστοχασμό ασύνετα τρώει τροφή για διασκέδαση, για ματαιότητα, για στολισμό, για ομορφιά. Η δυσaréσκεια εκεί, η αμετρία, η μη αναστοχαστικότητα στο φαγητό - αυτή ονομάζεται «αμετρία στο φαγητό».

Εκεί ποια είναι η μετριοπάθεια στο φαγητό; Εδώ κάποιος με συνετό αναστοχασμό τρώει τροφή - «ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά, μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής, με τη σκέψη: έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρχει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή». Η ικανοποίηση που είναι μετριοπάθεια εκεί, αναστοχασμός στο φαγητό - αυτή ονομάζεται «μετριοπάθεια στο φαγητό». Με αυτή τη μετριοπάθεια στο φαγητό είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «γνωρίζει το μέτρο στην τροφή».

519. Και πώς ένας μοναχός είναι αφοσιωμένος στην επιδίωξη της εγρήγορσης το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας; Εδώ ένας μοναχός κατά τη διάρκεια της ημέρας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, την πρώτη περίοδο της νύχτας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, τη μεσαία περίοδο της νύχτας ξαπλώνει στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος, την τελευταία περίοδο της νύχτας, αφού σηκωθεί, με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις. Έτσι ένας μοναχός είναι αφοσιωμένος στην επιδίωξη της εγρήγορσης το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας.

520. «Ακατάπαυστη προσπάθεια». Όποια νοητική διέγερση της ενεργητικότητας... κ.λπ... ορθή προσπάθεια.

521. «Σωφροσύνη» σημαίνει: Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη.

522. «Αφοσιωμένος στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση». Εκεί ποιες είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Επτά παράγοντες της φώτισης - ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας. Αυτές ονομάζονται «ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση». Έτσι εκείνες τις ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση ασκεί, αναπτύσσει, καλλιεργεί. Γι' αυτό λέγεται «αφοσιωμένος στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση».

523. Και πώς ένας μοναχός ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν προχωρεί και όταν επιστρέφει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν κοιτάζει μπροστά και όταν κοιτάζει γύρω, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν λυγίζει και όταν τεντώνει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί· ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά; Εδώ ένας μοναχός μνήμων και με πλήρη επίγνωση προχωρεί, μνήμων και με πλήρη επίγνωση επιστρέφει, μνήμων και με πλήρη επίγνωση κοιτάζει μπροστά, μνήμων και με πλήρη επίγνωση κοιτάζει γύρω, μνήμων και με πλήρη επίγνωση λυγίζει, μνήμων και με πλήρη επίγνωση τεντώνει, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά.

524. Εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση, η αντανάκλαση, η μνήμη, η ενθύμηση, η διατήρηση, η μη επιπολαιότητα, η μη λησμοσύνη, η μνήμη, η ικανότητα της μνήμης, η δύναμη της μνήμης, η ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη».

525. «Με πλήρη επίγνωση»: εκεί τι είναι η ενσυνειδητότητα; Η σοφία που είναι κατανόηση, διερεύνηση, εκτεταμένη διερεύνηση, διερεύνηση των φαινομένων, παρατήρηση, επισήμανση, επανεξέταση, σύνεση, επιδεξιότητα, λεπτότητα, διάκριση, στοχασμός, εξέταση, ευρεία κατανόηση, νοημοσύνη, καθοδήγηση, διόραση, ενσυνειδητότητα, βούκεντρο, σοφία, ικανότητα της σοφίας, δύναμη της σοφίας, μαχαίρι της σοφίας, ανάκτορο της σοφίας, φως της σοφίας, λάμψη της σοφίας, λαμπάδα της σοφίας, κόσμημα της σοφίας, μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται «ενσυνειδητότητα». Έτσι με αυτή τη μνήμη και με αυτή την ενσυνειδητότητα είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Έτσι ένας μοναχός μνήμων και με πλήρη επίγνωση προχωρεί, μνήμων και με πλήρη επίγνωση επιστρέφει, μνήμων και με πλήρη επίγνωση κοιτάζει μπροστά, μνήμων και με πλήρη επίγνωση κοιτάζει γύρω, μνήμων και με πλήρη επίγνωση λυγίζει, μνήμων και με πλήρη επίγνωση τεντώνει, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, μνήμων ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά.

526. «Απομονωμένο» σημαίνει ακόμη κι αν το κατάλυμα είναι κοντά, και αυτό δεν είναι γεμάτο από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και από αναχωρητές. Γι' αυτό αυτό είναι απομονωμένο. Ακόμη κι αν το κατάλυμα είναι μακριά, και αυτό δεν είναι γεμάτο από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και από αναχωρητές. Γι' αυτό αυτό είναι απομονωμένο.

527. «Κατάλυμα» σημαίνει: ένα κρεβάτι είναι επίσης κατάλυμα, μια καρέκλα είναι επίσης κατάλυμα, ένα στρώμα είναι επίσης κατάλυμα, ένα μαξιλάρι είναι επίσης κατάλυμα, μια κατοικία είναι επίσης κατάλυμα, ένα μισοστεγασμένο κτίσμα είναι επίσης κατάλυμα, ένα μέγαρο είναι επίσης κατάλυμα, ένας πύργος είναι επίσης κατάλυμα, μια αίθουσα είναι επίσης κατάλυμα, ένα βραχώδες κελί είναι επίσης

κατάλυμα, μια σπηλιά είναι επίσης κατάλυμα, η βάση ενός δένδρου είναι επίσης κατάλυμα, μια συστάδα μπαμπού είναι επίσης κατάλυμα. Ή επίσης όπου οι μοναχοί αποσύρονται, όλο αυτό είναι κατάλυμα.

528. «Αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα»: αυτό το απομονωμένο κατάλυμα αναζητά, συναναστρέφεται, ακολουθεί, επιδίδεται, προσκολλάται. Γι' αυτό λέγεται «αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα».

529. «Δάσος» σημαίνει αφού βγει κανείς έξω από την πύλη, όλο αυτό είναι δάσος.

530. «Η βάση ενός δένδρου»: η βάση ενός δένδρου είναι ακριβώς η βάση ενός δένδρου. Το βουνό είναι ακριβώς το βουνό. Η χαράδρα είναι ακριβώς η χαράδρα. Η σπηλιά του βουνού είναι ακριβώς η σπηλιά του βουνού. Το νεκροταφείο είναι ακριβώς το νεκροταφείο. Το ανοιχτό μέρος είναι ακριβώς το ανοιχτό μέρος. Ο σωρός από άχυρα είναι ακριβώς ο σωρός από άχυρα.

531. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα μακρινά καταλύματα. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα καταλύματα σε δασώδεις εκτάσεις. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα τρομακτικά καταλύματα. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα καταλύματα που προκαλούν ανατριχίλα. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα απομακρυσμένα καταλύματα. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα καταλύματα μη προσβάσιμα από ανθρώπους. «Βαθύ δάσος» είναι ονομασία για τα δυσπρόσιτα καταλύματα.

532. «Χωρίς πολύ θόρυβο» σημαίνει ακόμη κι αν το κατάλυμα είναι κοντά, και αυτό δεν είναι γεμάτο από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και από αναχωρητές. Γι' αυτό αυτό είναι χωρίς πολύ θόρυβο. Ακόμη κι αν το κατάλυμα είναι μακριά, και αυτό δεν είναι γεμάτο από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και από αναχωρητές. Γι' αυτό αυτό είναι χωρίς πολύ θόρυβο.

533. «Χωρίς πολλές φωνές»: ό,τι ακριβώς είναι αυτό χωρίς πολύ θόρυβο, αυτό ακριβώς είναι χωρίς πολλές φωνές. Ό,τι ακριβώς είναι αυτό χωρίς πολλές φωνές, αυτό ακριβώς είναι με αίσθηση απομόνωσης. Ό,τι ακριβώς είναι αυτό με αίσθηση απομόνωσης, αυτό ακριβώς είναι κατάλληλο για απόκρυφες συναντήσεις ανθρώπων. Ό,τι ακριβώς είναι αυτό κατάλληλο για απόκρυφες συναντήσεις ανθρώπων, αυτό ακριβώς είναι κατάλληλο για απομόνωση.

534. «Έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία»: έχει πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία.

535. «Κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του»: είναι καθισμένος διασταυρώνοντας τα πόδια του.

536. «Κρατώντας το σώμα του ευθύ» σημαίνει το σώμα είναι ευθύ, σταθερό, εδραιωμένο.

537. «Εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο» - εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση, η αντανάκλαση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη». Αυτή η μνήμη είναι εδραιωμένη, καλά εδραιωμένη στην άκρη της μύτης ή στο άνω χείλος. Γι' αυτό λέγεται «εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο».

538. «Έχοντας εγκαταλείψει την πλεονεξία στον κόσμο» - εκεί ποια είναι η πλεονεξία; Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... νοητικό πάθος - αυτή ονομάζεται «πλεονεξία».

Εκεί ποιος είναι ο κόσμος; Τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι ο κόσμος - αυτό ονομάζεται «κόσμος». Αυτή η πλεονεξία σε αυτόν τον κόσμο είναι ήρεμη, κατευνασμένη, κατασιγασμένη, παρελθούσα, εντελώς παρελθούσα, εξαλειμμένη, πλήρως εξαλειμμένη, στεγνωμένη, αποξηραμένη, τερματισμένη. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας εγκαταλείψει την πλεονεξία στον κόσμο».

539. «Με νου απαλλαγμένο από πλεονεξία»: εκεί τι είναι η συνείδηση; Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο νοητικής συνείδησης - αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή η συνείδηση είναι απαλλαγμένη από πλεονεξία. Γι' αυτό λέγεται «με νου απαλλαγμένο από πλεονεξία».

540. «Διαμένει» σημαίνει κινείται, λειτουργεί, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται, περιφέρεται, διαμένει. Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

541. «Καθαρίζει τη συνείδηση από την πλεονεξία» - εκεί ποια είναι η πλεονεξία; Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... νοητικό πάθος - αυτή ονομάζεται «πλεονεξία».

Εκεί τι είναι η συνείδηση; Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο νοητικής συνείδησης - αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή τη συνείδηση από αυτή την πλεονεξία καθαρίζει, εξαγνίζει, πλήρως καθαρίζει, απελευθερώνει, πλήρως απελευθερώνει, ολοκληρωτικά απελευθερώνει. Γι' αυτό λέγεται «καθαρίζει τη συνείδηση από την πλεονεξία».

542. «Έχοντας εγκαταλείψει τον θυμό και τη μοχθηρία»: υπάρχει θυμός, υπάρχει μοχθηρία.

Εκεί ποιος είναι ο θυμός; Όποια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση, αποστροφή, εναντίωση, εκνευρισμός, έντονος εκνευρισμός, πλήρης εκνευρισμός, μίσος, έντονο μίσος, πλήρες μίσος, διαφθορά της συνείδησης, νοητική διαφθορά, οργή, οργισμός, κατάσταση οργής, μίσος, μισητικότητα, κατάσταση μίσους, διαφθορά, διαφθείρεσθαι, κατάσταση διαφθοράς, εναντίωση, αντίθεση, αγριότητα, κακή έκφραση, δυσaréσκεια της συνείδησης - αυτός ονομάζεται «θυμός».

Εκεί ποια είναι η μοχθηρία; Όποιος είναι ο θυμός, αυτή είναι η μοχθηρία· όποια είναι η μοχθηρία, αυτός είναι ο θυμός. Έτσι αυτός ο θυμός και αυτή η μοχθηρία είναι ήρεμα, κατευνασμένα, κατασιγασμένα, παρελθόντα, εντελώς παρελθόντα, εξαλειμμένα, πλήρως εξαλειμμένα, στεγνωμένα, αποξηραμένα, τερματισμένα. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας εγκαταλείψει τον θυμό και τη μοχθηρία».

543. «Με νου χωρίς κακία»: εκεί τι είναι η συνείδηση; Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο νοητικής συνείδησης - αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή η συνείδηση είναι χωρίς κακία. Γι' αυτό λέγεται «με νου χωρίς κακία».

544. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

545. «Καθαρίζει τη συνείδηση από τον θυμό και τη μοχθηρία». Υπάρχει θυμός, υπάρχει μοχθηρία.

Εκεί ποιος είναι ο θυμός; Όποια μνησικακία της συνείδησης... κ.λπ... αγριότητα, κακή έκφραση, δυσaréσκεια της συνείδησης - αυτός ονομάζεται «θυμός».

Εκεί ποια είναι η μοχθηρία; Όποιος είναι ο θυμός, αυτή είναι η μοχθηρία· όποια είναι η μοχθηρία, αυτός είναι ο θυμός.

Εκεί τι είναι η συνείδηση; Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο νοητικής συνείδησης - αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή τη συνείδηση από αυτόν τον θυμό και τη μοχθηρία καθαρίζει, εξαγνίζει, πλήρως καθαρίζει, απελευθερώνει, πλήρως απελευθερώνει, ολοκληρωτικά απελευθερώνει. Γι' αυτό λέγεται «καθαρίζει τη συνείδηση από τον θυμό και τη μοχθηρία».

546. «Έχοντας εγκαταλείψει τη νωθρότητα και την υπνηλία»: υπάρχει νωθρότητα, υπάρχει υπνηλία.

Εκεί ποια είναι η νωθρότητα; Η αδιαθεσία της συνείδησης, η ακαταλληλότητα για εργασία, η συρρίκνωση, η πλήρης συρρίκνωση, το συσταλμένο, η σύσπαση, η κατάσταση σύσπασης, η νωθρότητα, η νωθρικότητα, η κατάσταση νωθρότητας της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «νωθρότητα».

Εκεί ποια είναι η υπνηλία; Η αδιαθεσία του σώματος, η ακαταλληλότητα για εργασία, η κάλυψη, η πλήρης κάλυψη, η εσωτερική απόφραξη, η υπνηλία, ο ύπνος, η νύστα, ο ύπνος, το κοιμάσθαι, η κατάσταση ύπνου - αυτή ονομάζεται «υπνηλία». Έτσι αυτή η νωθρότητα και αυτή η υπνηλία είναι ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες, εντελώς παρελθούσες, εξαλειμμένες, πλήρως εξαλειμμένες, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας εγκαταλείψει τη νωθρότητα και την υπνηλία».

547. «Απαλλαγμένος από νωθρότητα και υπνηλία». Επειδή εκείνη η νωθρότητα και υπνηλία έχει απορριφθεί, έχει αποβληθεί, έχει απελευθερωθεί, έχει εγκαταλειφθεί, έχει απαρνηθεί, έχει εγκαταλειφθεί και απαρνηθεί. Γι' αυτό λέγεται «απαλλαγμένος από νωθρότητα και υπνηλία».

548. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

549. «Με αντίληψη του φωτός». Εκεί ποια είναι η αντίληψη; Όποια αντίληψη, αντιληπτικότητα, κατάσταση αντίληψης - αυτή ονομάζεται «αντίληψη». Αυτή η αντίληψη είναι φωτεινή, αποκαλυμμένη, αγνή, λαμπερή. Γι' αυτό λέγεται «με αντίληψη του φωτός».

550. «Μνήμων και με πλήρη επίγνωση». Εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη».

Εκεί τι είναι η ενσυνειδητότητα; Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται «ενσυνειδητότητα». Έτσι με αυτή τη μνήμη και με αυτή την ενσυνειδητότητα είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «μνήμων και με πλήρη επίγνωση».

551. «Καθαρίζει τη συνείδηση από τη νωθρότητα και την υπνηλία». Υπάρχει νωθρότητα, υπάρχει υπνηλία.

Εκεί ποια είναι η νωθρότητα... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «νωθρότητα».

Εκεί ποια είναι η υπνηλία... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «υπνηλία».

Εκεί ποια είναι η συνείδηση... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή τη συνείδηση από αυτή τη νωθρότητα και την υπνηλία καθαρίζει, εξαγνίζει, πλήρως καθαρίζει, απελευθερώνει, πλήρως απελευθερώνει, ολοκληρωτικά απελευθερώνει. Γι' αυτό λέγεται «καθαρίζει τη συνείδηση από τη νωθρότητα και την υπνηλία».

552. «Έχοντας εγκαταλείψει την ανησυχία και την τύψη»: υπάρχει ανησυχία, υπάρχει τύψη.

Εκεί τι είναι η ανησυχία; Όποια ανησυχία της συνείδησης, μη-γαλήνη, περισπασμός του νου, σύγχυση της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «ανησυχία».

Εκεί ποια είναι η τύψη; Η αντίληψη του ανεπίτρεπτου ως επιτρεπτού, η αντίληψη του επιτρεπτού ως ανεπίτρεπτου, η αντίληψη του μη σφάλματος ως σφάλματος, η αντίληψη του σφάλματος ως μη σφάλματος· όποια τέτοιου είδους τύψη, τυφική συμπεριφορά, κατάσταση τύψης, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση - αυτή ονομάζεται «τύψη». Έτσι αυτή η ανησυχία και αυτή η τύψη είναι ήρεμα, κατευνασμένα, κατασιγασμένα, παρελθόντα, εντελώς παρελθόντα, εξαλειμμένα, πλήρως εξαλειμμένα, στεγνωμένα, αποξηραμένα, τερματισμένα. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας εγκαταλείψει την ανησυχία και την τύψη».

553. «Χωρίς ανησυχία»: επειδή εκείνη η ανησυχία και τύψη έχει απορριφθεί, έχει αποβληθεί, έχει απελευθερωθεί, έχει εγκαταλειφθεί, έχει απαρνηθεί, έχει εγκαταλειφθεί και απαρνηθεί. Γι' αυτό λέγεται «χωρίς ανησυχία».

554. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

555. «Με γαλήνιο νου». Εκεί τι είναι η συνείδηση; Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο νοητικής συνείδησης - αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή η συνείδηση είναι εσωτερικά ήρεμη, γαλήνια, καταλαγιασμένη. Γι' αυτό λέγεται «με εσωτερικά γαλήνιο νου».

556. «Καθαρίζει τη συνείδηση από την ανησυχία και την τύψη»: υπάρχει ανησυχία, υπάρχει τύψη.

Εκεί τι είναι η ανησυχία; Όποια ανησυχία της συνείδησης, μη-γαλήνη, περισπασμός του νου, σύγχυση της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «ανησυχία».

Εκεί τι είναι η τύψη... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «τύψη».

Εκεί ποια είναι η συνείδηση... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή τη συνείδηση από αυτή την ανησυχία και τύψη καθαρίζει, εξαγνίζει, πλήρως καθαρίζει, απελευθερώνει, πλήρως απελευθερώνει, ολοκληρωτικά απελευθερώνει. Γι' αυτό λέγεται «καθαρίζει τη συνείδηση από την ανησυχία και την τύψη».

557. «Έχοντας εγκαταλείψει τη σκεπτικιστική αμφιβολία» - εκεί ποια είναι η σκεπτικιστική αμφιβολία; Όποια αβεβαιότητα, αμφιταλάντευση, κατάσταση αβεβαιότητας, αμφιβολία, σκεπτικιστική αμφιβολία, αβέβαιο, διχάλα, δισταγμός, μη-κατηγορηματική προσκόλληση, υποχώρηση, περιπλάνηση, μη-διείσδυση, τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση - αυτή ονομάζεται «σκεπτικιστική αμφιβολία». Αυτή η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι ήρεμη, κατευνασμένη, κατασιγασμένη, παρελθούσα, εντελώς παρελθούσα, εξαλειμμένη, πλήρως εξαλειμμένη, στεγνωμένη, αποξηραμένη, τερματισμένη. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας εγκαταλείψει τη σκεπτικιστική αμφιβολία».

558. «Αυτός που έχει διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία»: αυτή τη σκεπτικιστική αμφιβολία έχει διαβεί, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει φτάσει στην άλλη όχθη. Γι' αυτό λέγεται «αυτός που έχει διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία».

559. «Χωρίς αμφιβολία για τις καλές νοητικές καταστάσεις»: με αυτή τη σκεπτικιστική αμφιβολία δεν είναι αβέβαιος για τις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, είναι χωρίς αμφιβολία, έχει απαλλαγεί από την αμφιβολία, έχει ξεπεράσει την αμφιβολία. Γι' αυτό λέγεται «χωρίς αμφιβολία για τις καλές νοητικές καταστάσεις».

560. «Καθαρίζει τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία» - εκεί ποια είναι η σκεπτικιστική αμφιβολία; Όποια αβεβαιότητα, αμφιταλάντευση, κατάσταση αβεβαιότητας, τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση - αυτή ονομάζεται «σκεπτικιστική αμφιβολία».

Εκεί τι είναι η συνείδηση; Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο νοητικής συνείδησης - αυτή ονομάζεται «συνείδηση». Αυτή τη συνείδηση από αυτή τη σκεπτικιστική αμφιβολία καθαρίζει, εξαγνίζει, πλήρως καθαρίζει, απελευθερώνει, πλήρως απελευθερώνει, ολοκληρωτικά απελευθερώνει. Γι' αυτό λέγεται «καθαρίζει τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία».

561. «Έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια» - αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια είναι ήρεμα, κατευνασμένα, κατασιγασμένα, παρελθόντα, εντελώς παρελθόντα, εξαλειμμένα, πλήρως εξαλειμμένα, στεγνωμένα, αποξηραμένα, τερματισμένα. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια».

562. «Τις ακαθαρσίες του νου» - αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια είναι ακαθαρσίες της συνείδησης.

563. «Που εξασθενίζουν τη σοφία»: από αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια η μη εγερμένη σοφία δεν εγείρεται, και η εγερμένη σοφία καταπαύει. Γι' αυτό λέγεται «που εξασθενίζουν τη σοφία».

564. «Αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις» - εκεί ποιες είναι οι ηδονές; Η θέληση είναι ηδονή, το πάθος είναι ηδονή, η θέληση και το πάθος είναι ηδονή, ο λογισμός είναι ηδονή, το πάθος είναι ηδονή, το πάθος για λογισμούς είναι ηδονή - αυτές ονομάζονται «ηδονές».

Εκεί ποιες είναι οι φαύλες νοητικές καταστάσεις; Η ηδονική επιθυμία, ο θυμός, η νωθρότητα, η υπνηλία, η ανησυχία, η τύψη, η σκεπτικιστική αμφιβολία - αυτές ονομάζονται «φαύλες νοητικές καταστάσεις». Έτσι από αυτές τις ηδονές και από αυτές τις φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι αποστασιοποιημένος. Γι' αυτό λέγεται «αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις».

565. «Με λογισμό και συλλογισμό»: υπάρχει λογισμός, υπάρχει συλλογισμός.

Εκεί ποιος είναι ο λογισμός; Η σκέψη, ο λογισμός, η σκέψη, η απορρόφηση, η πλήρης απορρόφηση, η κατεύθυνση του νου, ο ορθός λογισμός - αυτό ονομάζεται «λογισμός».

Εκεί ποιος είναι ο συλλογισμός; Η κίνηση, ο συλλογισμός, ο επακόλουθος συλλογισμός, η εξερεύνηση, η συνένωση της συνείδησης, η παρατήρηση - αυτό ονομάζεται συλλογισμός. Έτσι με αυτόν τον λογισμό και με αυτόν τον συλλογισμό είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «με λογισμό και συλλογισμό».

566. «Γεννημένα από την απομόνωση»: ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου - αυτά σε αυτή την απομόνωση γεννήθηκαν, προέκυψαν, παρήχθησαν, αναδύθηκαν, εμφανίστηκαν. Γι' αυτό λέγεται «γεννημένα από την απομόνωση».

567. «Αγαλλίαση και ευτυχία»: υπάρχει αγαλλίαση, υπάρχει ευτυχία.

Εκεί ποια είναι η αγαλλίαση; Η αγαλλίαση, η χαρά, η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «αγαλλίαση».

Εκεί ποια είναι η ευτυχία; Η νοητική άνεση, η νοητική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από νοητική επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «ευτυχία». Αυτή η ευτυχία με αυτή την αγαλλίαση είναι συνοδευόμενη, συγγενημένη, συνδεδεμένη, σχετιζόμενη. Γι' αυτό λέγεται «αγαλλίαση και ευτυχία».

568. «Πρώτη» σημαίνει πρώτη λόγω της σταδιακής αρίθμησης. Πρώτη επειδή αυτή επιτυγχάνεται πρώτη.

569. «Διαλογιστική έκσταση»: ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου.

570. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση της πρώτης διαλογιστικής έκστασης.

571. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

572. «Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού»: υπάρχει λογισμός, υπάρχει συλλογισμός.

Εκεί ποιος είναι ο λογισμός; Η σκέψη, ο λογισμός... κ.λπ... ο ορθός λογισμός - αυτό ονομάζεται «λογισμός».

Εκεί ποιος είναι ο συλλογισμός; Η κίνηση, ο συλλογισμός, ο επακόλουθος συλλογισμός, η εξερεύνηση, η συνένωση της συνείδησης, η παρατήρηση - αυτό ονομάζεται «συλλογισμός». Έτσι αυτός ο λογισμός και αυτός ο συλλογισμός είναι ήρεμα, κατευνασμένα, κατασιγασμένα, παρελθόντα, εντελώς παρελθόντα, εξαλειμμένα, πλήρως εξαλειμμένα, στεγνωμένα, αποξηραμένα, τερματισμένα. Γι' αυτό λέγεται «με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού».

573. «Εσωτερικό» σημαίνει ό,τι είναι εσωτερικό, ατομικό.

574. «Εμπιστοσύνη» είναι η πίστη, η πεποίθηση, η εμπιστοσύνη, η βαθιά πεποίθηση.

575. «Ενότητα του νου» σημαίνει η ευστάθεια της συνείδησης... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση.

576. «Χωρίς λογισμό και συλλογισμό»: υπάρχει λογισμός, υπάρχει συλλογισμός.

Εκεί ποιος είναι ο λογισμός; Η σκέψη, ο λογισμός... κ.λπ... ο ορθός λογισμός - αυτό ονομάζεται «λογισμός».

Εκεί ποιος είναι ο συλλογισμός; Η κίνηση, η ακολουθία, ο συλλογισμός, ο επακόλουθος συλλογισμός, η εξερεύνηση, η συνένωση της συνείδησης, η παρατήρηση - αυτό ονομάζεται «συλλογισμός». Έτσι αυτός ο λογισμός και αυτός ο συλλογισμός είναι ήρεμα, κατευνασμένα, κατασιγασμένα, παρελθόντα, εντελώς παρελθόντα, εξαλειμμένα, πλήρως εξαλειμμένα, στεγνωμένα, αποξηραμένα, τερματισμένα. Γι' αυτό λέγεται «χωρίς λογισμό και συλλογισμό».

577. «Γεννημένη από την αυτοσυγκέντρωση» σημαίνει η ηρεμία, η αγαλλίαση και η ευτυχία - αυτά σε αυτή την αυτοσυγκέντρωση γεννήθηκαν, προέκυψαν, παρήχθησαν, αναδύθηκαν, εμφανίστηκαν. Γι' αυτό λέγεται «γεννημένη από την αυτοσυγκέντρωση».

578. «Αγαλλίαση και ευτυχία»: υπάρχει αγαλλίαση, υπάρχει ευτυχία.

Εκεί ποια είναι η αγαλλίαση... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «αγαλλίαση».

Εκεί ποια είναι η ευτυχία... κ.λπ... αυτή ονομάζεται «ευτυχία». Αυτή η ευτυχία με αυτή την αγαλλίαση είναι συνοδευόμενη, συγγενημένη, συνδεδεμένη, σχετιζόμενη. Γι' αυτό λέγεται «αγαλλίαση και ευτυχία».

579. «Δεύτερη» σημαίνει δεύτερη λόγω της σταδιακής αρίθμησης. Δεύτερη επειδή αυτή επιτυγχάνεται δεύτερη.

580. «Διαλογιστική έκσταση»: η ηρεμία, η αγαλλίαση και η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου.

581. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης.

582. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

583. «Και με την απαλλαγή από την αγαλλίαση» - εκεί ποια είναι η αγαλλίαση; Η αγαλλίαση, η χαρά, η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «αγαλλίαση». Αυτή η αγαλλίαση είναι ήρεμη, κατευνασμένη, κατασιγασμένη, παρελθούσα, εντελώς παρελθούσα, εξαλειμμένη, πλήρως εξαλειμμένη, στεγνωμένη, αποξηραμένη, τερματισμένη. Γι' αυτό λέγεται «και με την απαλλαγή από την αγαλλίαση».

584. «Ατάραχος» - εκεί ποια είναι η αταραξία; Η αταραξία, η ουδετερότητα, η υψηλή ουδετερότητα, η μεσότητα της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «αταραξία». Με αυτή την αταραξία είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «ατάραχος».

585. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

586. «Μνήμων και με πλήρη επίγνωση» - εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη».

Εκεί τι είναι η ενσυνειδητότητα; Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται «ενσυνειδητότητα». Έτσι με αυτή τη μνήμη και με αυτή την ενσυνειδητότητα είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «μνήμων και με πλήρη επίγνωση».

587. «Και βιώνει ευτυχία με το σώμα»: εκεί τι είναι η ευτυχία; Η νοητική άνεση, η νοητική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από νοητική επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «ευτυχία».

Εκεί ποιο είναι το σώμα; Το συνάθροισμα της αντίληψης, το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, το συνάθροισμα της συνείδησης - αυτό ονομάζεται «σώμα». Αυτή την ευτυχία βιώνει με αυτό το σώμα. Γι' αυτό λέγεται «και βιώνει ευτυχία με το σώμα».

588. «Αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν» - εκεί ποιοι είναι οι ευγενείς; Ευγενείς ονομάζονται οι Βούδες και οι μαθητές του Βούδα. Αυτοί το εξηγούν, το διδάσκουν, το διακηρύσσουν, το καθιερώνουν, το αποκαλύπτουν, το αναλύουν, το ξεκαθαρίζουν, το φανερώνουν. Γι' αυτό λέγεται «αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν».

589. «Ατάραχος, μνήμων, διαμένων στην ευτυχία» - εκεί ποια είναι η αταραξία; Η αταραξία, η ουδετερότητα, η υψηλή ουδετερότητα, η μεσότητα της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «αταραξία».

Εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη».

Εκεί ποια είναι η ευτυχία; Η νοητική άνεση, η νοητική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από νοητική επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «ευτυχία». Έτσι με αυτή την αταραξία και με αυτή τη μνήμη και με αυτή την ευτυχία προικισμένος κινείται, λειτουργεί, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται, περιφέρεται, διαμένει. Γι' αυτό λέγεται «ατάραχος, μνήμων, διαμένων στην ευτυχία».

590. «Τρίτη» σημαίνει τρίτη λόγω της σταδιακής αρίθμησης. Τρίτη επειδή αυτή η τρίτη επιτυγχάνεται.

591. «Διαλογιστική έκσταση»: η αταραξία, η μνήμη, η ενσυνειδητότητα, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου.

592. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση της τρίτης διαλογιστικής έκστασης.

593. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

594. «Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου»: υπάρχει ευχαρίστηση, υπάρχει πόνος.

Εκεί ποια είναι η ευτυχία; Η σωματική άνεση, η σωματική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από σωματική επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται «ευτυχία».

Εκεί ποιος είναι ο πόνος; Η σωματική δυσφορία, ο σωματικός πόνος, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από σωματική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από σωματική επαφή - αυτός ονομάζεται «πόνος». Έτσι αυτή η ευχαρίστηση και αυτός ο πόνος είναι ήρεμα, κατευνασμένα, κατασιγασμένα, παρελθόντα, εντελώς παρελθόντα, εξαιρετικά, πλήρως εξαιρετικά, στεγνωμένα, αποξηραμένα, τερματισμένα. Γι' αυτό λέγεται «με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου».

595. «Με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας»: υπάρχει ευαρέσκεια, υπάρχει δυσαρέσκεια.

Εκεί ποια είναι η ευαρέσκεια; Η νοητική άνεση, η νοητική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από νοητική επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «ευαρέσκεια».

Εκεί ποια είναι η δυσαρέσκεια; Η νοητική δυσφορία, ο νοητικός πόνος, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «δυσαρέσκεια». Έτσι αυτή η ευαρέσκεια και αυτή η δυσαρέσκεια προηγουμένως είναι ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες, εντελώς παρελθούσες, εξαιρετικές, πλήρως εξαιρετικές, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας».

596. «Ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο»: το νοητικό αίσθημα που δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο, το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα που γεννιέται από νοητική επαφή, το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή. Γι' αυτό λέγεται «ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο».

597. «Εξάγνιση της αταραξίας και της μνήμης» - εκεί ποια είναι η αταραξία; Η αταραξία, η ουδετερότητα, η υψηλή ουδετερότητα, η μεσότητα της συνείδησης - αυτή ονομάζεται «αταραξία».

Εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη». Αυτή η μνήμη με αυτή την αταραξία είναι αποκαλυμμένη, αγνή, λαμπερή. Γι' αυτό λέγεται «εξάγνιση της αταραξίας και της μνήμης».

598. «Τέταρτη» σημαίνει τέταρτη λόγω της σταδιακής αριθμησης· τέταρτη επειδή αυτή επιτυγχάνεται τέταρτη.

599. «Διαλογιστική έκσταση»: η αταραξία, η μνήμη, η ενιαία εστίαση του νου.

600. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης.

601. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

602. «Με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής» - εκεί ποια είναι η αντίληψη της υλικής μορφής; Αυτού που έχει επιτύχει τη διαλογιστική επίτευξη της λεπτοφυσικής υλικής σφαίρας ή αυτού που έχει αναγεννηθεί εκεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, η αντίληψη, η αντιληπτικότητα, η κατάσταση αντίληψης - αυτές ονομάζονται «αντιλήψεις της υλικής μορφής». Αυτές τις αντιλήψεις της υλικής μορφής έχει υπερβεί, έχει περάσει, έχει πλήρως υπερβεί. Γι' αυτό λέγεται «με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής».

603. «Με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής» - εκεί ποια είναι η αντίληψη της αποστροφής; Η αντίληψη της υλικής μορφής, η αντίληψη του ήχου... κ.λπ... η αντίληψη του απτού αντικειμένου -αυτές ονομάζονται αντιλήψεις της αποστροφής. Αυτές οι αντιλήψεις της αποστροφής είναι ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες, εντελώς παρελθούσες, εξαιρεμένες, πλήρως εξαιρεμένες, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής».

604. «Με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας» - εκεί ποια είναι η αντίληψη της ποικιλομορφίας; Αυτού που δεν έχει επιτύχει, που κατέχει το στοιχείο του νου ή που κατέχει το στοιχείο της νοητικής συνείδησης, η αντίληψη, η αντιληπτικότητα, η κατάσταση αντίληψης - αυτές ονομάζονται «αντιλήψεις της ποικιλομορφίας». Αυτές τις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας δεν τις προσέχει. Γι' αυτό λέγεται «με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας».

605. «Άπειρος είναι ο χώρος», εκεί ποιος είναι ο χώρος; Όποιος χώρος, χωρικό, κενό, κενοποιημένο, άνοιγμα, ανοιγμένο, μη αγγιζόμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία - αυτό ονομάζεται «χώρος». Σε εκείνον τον χώρο τοποθετεί τη συνείδηση, την εδραιώνει, τον διαπερνά ως άπειρο. Γι' αυτό λέγεται «άπειρος είναι ο χώρος».

606. «Επίπεδο του άπειρου χώρου»: αυτού που έχει επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου ή αυτού που έχει αναγεννηθεί εκεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, τα φαινόμενα της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων.

607. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση του επιπέδου του άπειρου χώρου.

608. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

609. «Με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου του άπειρου χώρου»: αυτό το επίπεδο του άπειρου χώρου έχει υπερβεί, έχει περάσει, έχει πλήρως υπερβεί. Γι' αυτό λέγεται «με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου του άπειρου χώρου».

610. «Άπειρη είναι η συνείδηση»: στρέφει την προσοχή του σε εκείνον ακριβώς τον χώρο που έχει αγγιχτεί από τη συνείδηση, τον διαπερνά ως άπειρο. Γι' αυτό λέγεται «άπειρη είναι η συνείδηση».

611. «Επίπεδο άπειρης συνείδησης»: αυτού που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης ή αυτού που έχει αναγεννηθεί εκεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, τα φαινόμενα της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων.

612. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση του επιπέδου της άπειρης συνείδησης.

613. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

614. «Με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της άπειρης συνείδησης»: αυτό το επίπεδο της άπειρης συνείδησης έχει υπερβεί, έχει περάσει, έχει πλήρως υπερβεί. Γι' αυτό λέγεται «με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της άπειρης συνείδησης».

615. «Δεν υπάρχει τίποτε» - εκείνη ακριβώς τη συνείδηση την αναπτύσσει, την εξαφανίζει, την κάνει να εξαλειφθεί, βλέπει «δεν υπάρχει τίποτε». Γι' αυτό λέγεται «δεν υπάρχει τίποτε».

616. «Επίπεδο της μηδαμινότητας»: αυτού που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας ή αυτού που έχει αναγεννηθεί εκεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, τα φαινόμενα της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων.

617. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση του επιπέδου της μηδαμινότητας.

618. «Διαμένει»... κ.λπ... Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

619. «Με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της μηδαμινότητας»: αυτό το επίπεδο της μηδαμινότητας έχει υπερβεί, έχει περάσει, έχει πλήρως υπερβεί. Γι' αυτό λέγεται «με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της μηδαμινότητας».

«Μήτε-αντιλαμβανόμενος-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενος»: εκείνο ακριβώς το επίπεδο της μηδαμινότητας το προσέχει με ηρεμία, αναπτύσσει την επίτευξη με υπόλοιπο δραστηριοτήτων. Γι' αυτό λέγεται «μήτε-αντιλαμβανόμενος-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενος».

620. «Επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης»: αυτού που έχει επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης ή αυτού που έχει αναγεννηθεί εκεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, τα φαινόμενα της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων.

621. «Έχοντας επιτύχει»: όποια απόκτηση, κατάκτηση, επίτευξη, επιτυχία, άγγιγμα, πραγμάτωση, απόκτηση του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης.

622. «Διαμένει» σημαίνει κινείται, λειτουργεί, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται, περιφέρεται, διαμένει. Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

Ανάλυση σύμφωνα με τις ομιλίες.

2. Ανάλυση σύμφωνα με την ανώτερη διδασκαλία

1. Καλό της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης

623. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - η πρώτη διαλογιστική έκσταση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η τρίτη διαλογιστική έκσταση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

624. Εκεί ποια είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει τριμελής διαλογιστική έκσταση - η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «δεύτερη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η τρίτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τρίτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η τέταρτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Τετράδα.

625. Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει τετραμελής διαλογιστική έκσταση - ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «δεύτερη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει τριμελής διαλογιστική έκσταση - η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τρίτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πέμπτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πέμπτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Πεντάδα.

2. Καλό της άυλης σφαίρας ύπαρξης

626. Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον άυλο κόσμο, με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της μηδαμινότητας, συνοδευόμενη από την αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

3. Υπερκόσμιο καλό

627. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - η πρώτη διαλογιστική έκσταση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η τρίτη διαλογιστική έκσταση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

628. Εκεί ποια είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει τριμελής διαλογιστική έκσταση - η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «δεύτερη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η τρίτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τρίτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η τέταρτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Τετράδα.

629. Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει τετραμελής διαλογιστική έκσταση, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «δεύτερη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει τριμελής διαλογιστική έκσταση - η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τρίτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πέμπτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πέμπτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Πεντάδα.

4. Επακόλουθα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης

630. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - η πρώτη διαλογιστική έκσταση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η τρίτη διαλογιστική έκσταση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

631. Εκεί ποια είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της καλής πράξης της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, λόγω της εκτέλεσης και της συσσώρευσής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον λεπτοφυή υλικό κόσμο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της καλής πράξης της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, λόγω της εκτέλεσης και της συσσώρευσής της, ως επακόλουθο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την πρώτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την

πέμπτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πέμπτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ...

5. Επακόλουθα της άυλης σφαίρας ύπαρξης

632. Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει την οδό για επαναγέννηση στον άυλο κόσμο, με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της μηδαμινότητας, συνοδευόμενη από την αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της καλής πράξης της άυλης σφαίρας ύπαρξης, λόγω της εκτέλεσης και της συσσώρευσής της, ως επακόλουθο, με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της μηδαμινότητας, συνοδευόμενη από την αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

6. Υπερκόσμια επακόλουθα

633. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - η πρώτη διαλογιστική έκσταση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η τρίτη διαλογιστική έκσταση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

634. Εκεί ποια είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... τη

δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την πρώτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πέμπτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πέμπτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

7. Λειτουργικά της λεπτοφυσικής υλικής και άυλης σφαίρας ύπαρξης

635. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - η πρώτη διαλογιστική έκσταση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η τρίτη διαλογιστική έκσταση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

636. Εκεί ποια είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει λειτουργική διαλογιστική έκσταση της λεπτοφυσικής υλικής σφαίρας, που δεν είναι ούτε καλή ούτε μη-καλή ούτε επακόλουθο πράξης, για ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει πενταμελής διαλογιστική έκσταση - ο λογισμός, ο συλλογισμός, η αγαλλίαση, η ευτυχία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πρώτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποια είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση; Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει λειτουργική διαλογιστική έκσταση της λεπτοφυσικής υλικής σφαίρας, που δεν είναι ούτε καλή ούτε μη-καλή ούτε επακόλουθο πράξης, για ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... την δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την πρώτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πέμπτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «πέμπτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

637. Εδώ ένας μοναχός, όταν αναπτύσσει λειτουργική διαλογιστική έκσταση της άυλης σφαίρας ύπαρξης, που δεν είναι ούτε καλή ούτε μη-καλή ούτε επακόλουθο πράξης, για ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, με την πλήρη υπέρβαση του επιπέδου της μηδαμινότητας, συνοδευόμενη από την αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει διμελής διαλογιστική έκσταση - η αταραξία, η ενιαία εστίαση του νου. Αυτό ονομάζεται «τέταρτη διαλογιστική έκσταση». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με τη διαλογιστική έκσταση.

Ανάλυση σύμφωνα με την ανώτερη διδασκαλία.

3. Ερωτηματολόγιο

638. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - Εδώ ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει... κ.λπ... Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, με εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει... κ.λπ... με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - «αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία», έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει... κ.λπ... με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει.

639. Από τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις πόσες είναι καλές, πόσες φαύλες, πόσες απροσδιόριστες... κ.λπ... πόσα είναι με διαμάχη, πόσα χωρίς διαμάχη;

1. Τριάδα

640. Μπορεί να είναι καλές, μπορεί να είναι απροσδιόριστες. Τρεις διαλογιστικές εκστάσεις - αφήνοντας κατά μέρος το ευχάριστο αίσθημα που εγείρεται εδώ, σχετίζονται με ευχάριστο αίσθημα, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση - αφήνοντας κατά μέρος το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα που εγείρεται εδώ, σχετίζεται με ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Μπορεί να είναι επακόλουθα, μπορεί να είναι καταστάσεις με επακόλουθη ιδιότητα, μπορεί να είναι καταστάσεις που μήτε είναι επακόλουθο μήτε έχουν ιδιότητα επακόλουθου. Μπορεί να είναι προσκολλημένες και υποκείμενες σε προσκόλληση, μπορεί να είναι μη προσκολλημένες αλλά υποκείμενες σε προσκόλληση, μπορεί να είναι μήτε προσκολλημένες μήτε υποκείμενες σε προσκόλληση. Μπορεί να είναι αμόλυντες αλλά υποκείμενες σε νοητική μόλυνση, μπορεί να είναι αμόλυντες και μη υποκείμενες σε νοητική μόλυνση. Η πρώτη διαλογιστική έκσταση - αφήνοντας κατά μέρος τον λογισμό και τον συλλογισμό που εγείρονται εδώ, είναι με λογισμό και συλλογισμό, οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις είναι χωρίς λογισμό και συλλογισμό. Δύο διαλογιστικές εκστάσεις - αφήνοντας κατά μέρος την αγαλλίαση που εγείρεται εδώ, είναι συνοδευόμενες από αγαλλίαση, τρεις διαλογιστικές εκστάσεις - αφήνοντας κατά μέρος την ευχαρίστηση που εγείρεται εδώ, είναι συνοδευόμενες από ευχαρίστηση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση - αφήνοντας κατά μέρος την αταραξία που εγείρεται εδώ, είναι συνοδευόμενη από αταραξία. Δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν ούτε μέσω της ενόρασης ούτε μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης. Δεν σχετίζονται με ρίζα που πρέπει να εγκαταλειφθεί ούτε μέσω της ενόρασης ούτε μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης. Μπορεί να οδηγούν σε συσσώρευση, μπορεί να οδηγούν στη μη-συσσώρευση, μπορεί να οδηγούν μήτε σε συσσώρευση μήτε σε μη συσσώρευση. Μπορεί να είναι ασκούμενου, μπορεί να είναι του πέραν της άσκησης, μπορεί να είναι μήτε ασκούμενου μήτε του πέραν της άσκησης. Μπορεί να είναι εξυψωμένες, μπορεί να είναι απεριόριστες. Οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις δεν πρέπει να ειπωθεί ότι έχουν περιορισμένο αντικείμενο ή ότι έχουν εξυψωμένο

αντικείμενο, μπορεί να έχουν απεριόριστο αντικείμενο, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι έχουν απεριόριστο αντικείμενο· η τέταρτη διαλογιστική έκσταση μπορεί να έχει περιορισμένο αντικείμενο, μπορεί να έχει εξυψωμένο αντικείμενο, μπορεί να έχει απεριόριστο αντικείμενο· μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι έχει περιορισμένο αντικείμενο ή ότι έχει εξυψωμένο αντικείμενο ή ότι έχει απεριόριστο αντικείμενο. Μπορεί να είναι μεσαίες, μπορεί να είναι ανώτερες. Μπορεί να έχουν οριστική πορεία της ορθής οδού, μπορεί να είναι ακαθόριστες. Οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις δεν έχουν την οδό ως αντικείμενο, μπορεί να είναι συνδεδεμένες με την οδό ως ρίζα, μπορεί να έχουν την επικράτηση της οδού, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι είναι συνδεδεμένες με την οδό ως ρίζα ή ότι έχουν την επικράτηση της οδού· η τέταρτη διαλογιστική έκσταση μπορεί να έχει την οδό ως αντικείμενο, μπορεί να είναι συνδεδεμένη με την οδό ως ρίζα, μπορεί να έχει επικράτηση της οδού, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι έχει την οδό ως αντικείμενο ή ότι είναι συνδεδεμένη με την οδό ως ρίζα ή ότι έχει επικράτηση της οδού. Μπορεί να είναι εγερμένες, μπορεί να είναι μη εγερμένες, μπορεί να είναι υποκείμενες σε έγερση. Μπορεί να είναι παρελθόν, μπορεί να είναι μέλλον, μπορεί να είναι παρόν. Οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις δεν πρέπει να ειπωθεί ότι έχουν παρελθόν αντικείμενο, ούτε ότι έχουν μελλοντικό αντικείμενο, ούτε ότι έχουν παρόν αντικείμενο· η τέταρτη διαλογιστική έκσταση μπορεί να έχει παρελθόν αντικείμενο, μπορεί να έχει μελλοντικό αντικείμενο, μπορεί να έχει παρόν αντικείμενο, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι έχει παρελθόν αντικείμενο, ούτε ότι έχει μελλοντικό αντικείμενο, ούτε ότι έχει παρόν αντικείμενο. Μπορεί να είναι εσωτερικές, μπορεί να είναι εξωτερικές, μπορεί να είναι εσωτερικές-εξωτερικές. Οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις έχουν εξωτερικό αντικείμενο, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση μπορεί να έχει εσωτερικό αντικείμενο, μπορεί να έχει εξωτερικό αντικείμενο, μπορεί να έχει εσωτερικό-εξωτερικό αντικείμενο, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι έχει εσωτερικό αντικείμενο, ούτε ότι έχει εξωτερικό αντικείμενο, ούτε ότι έχει εσωτερικό-εξωτερικό αντικείμενο. Μη-εμφανείς και μη-προσक्रουστικές.

2. Δυάδα

641. Δεν είναι ρίζες, είναι με ρίζα, σχετίζονται με ρίζα, δεν πρέπει να ειπωθούν «ρίζες και με ρίζα», είναι με ρίζα αλλά δεν είναι ρίζες, δεν πρέπει να ειπωθούν «ρίζες και σχετιζόμενα με ρίζα», σχετίζονται με ρίζα αλλά δεν είναι ρίζες, δεν είναι ρίζες αλλά είναι με ρίζα.

Είναι με συνθήκη, συνθηκοκρατημένα, μη-εμφανή, μη-προσक्रουστικά, άυλα, μπορεί να είναι εγκόσμια, μπορεί να είναι υπερκόσμια, αντιληπτά με κάποιο τρόπο, μη αντιληπτά με κάποιο τρόπο.

Δεν είναι νοητικές διαφθορές, μπορεί να είναι με νοητικές διαφθορές, μπορεί να είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι ασυσχέτιστα με νοητικές διαφθορές, δεν πρέπει να ειπωθούν «νοητικές διαφθορές και με νοητικές διαφθορές», μπορεί να είναι με νοητικές διαφθορές αλλά όχι νοητικές διαφθορές, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθούν «με νοητικές διαφθορές αλλά όχι νοητικές διαφθορές». Δεν πρέπει να ειπωθούν ούτε «νοητικές διαφθορές και σχετιζόμενα με νοητικές διαφθορές», ούτε «σχετιζόμενα με νοητικές διαφθορές αλλά όχι νοητικές διαφθορές». Μπορεί να είναι ασυσχέτιστα με νοητικές διαφθορές αλλά με νοητικές διαφθορές, μπορεί να είναι ασυσχέτιστα με νοητικές διαφθορές και χωρίς νοητικές διαφθορές.

Δεν είναι νοητικοί δεσμοί... κ.λπ... δεν είναι νοητικοί κόμβοι... κ.λπ... δεν είναι νοητικές πλημμύρες... κ.λπ... δεν είναι νοητικές δεσμεύσεις... κ.λπ... δεν είναι νοητικά εμπόδια... κ.λπ... δεν είναι αγκίστρωση... κ.λπ... είναι με αισθητηριακό αντικείμενο, δεν είναι συνείδηση, είναι νοητικοί παράγοντες, σχετίζονται με τη συνείδηση, είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, προέρχονται από τη συνείδηση, συνυπάρχουν με τη συνείδηση, είναι διαδοχικά της συνείδησης, προέρχονται συνδεδεμένα με τη συνείδηση, προέρχονται συνδεδεμένα με τη συνείδηση και συνυπάρχουν με αυτήν, προέρχονται συνδεδεμένα με τη συνείδηση και την ακολουθούν, είναι εξωτερικά, δεν είναι παράγωγα, μπορεί να είναι προσκολλημένα, μπορεί να είναι μη-προσκολλημένα.

Δεν είναι προσκολλήσεις... κ.λπ... δεν είναι νοητικές μολύνσεις... κ.λπ... δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της ενόρασης, δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, δεν σχετίζονται με ρίζα που πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της ενόρασης, δεν σχετίζονται με ρίζα που πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η πρώτη διαλογιστική έκσταση - αφήνοντας κατά μέρος τον λογισμό που εγείρεται εδώ, είναι με λογισμό, οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις είναι χωρίς λογισμό. Η πρώτη διαλογιστική έκσταση - αφήνοντας κατά μέρος τον συλλογισμό που εγείρεται εδώ, είναι με συλλογισμό, οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις είναι χωρίς συλλογισμό. Δύο διαλογιστικές εκστάσεις - αφήνοντας κατά μέρος την αγαλλίαση που εγείρεται εδώ, είναι με αγαλλίαση, δύο διαλογιστικές εκστάσεις είναι χωρίς αγαλλίαση. Δύο διαλογιστικές εκστάσεις - αφήνοντας κατά μέρος την αγαλλίαση που εγείρεται εδώ, είναι συνοδευόμενες από αγαλλίαση, δύο διαλογιστικές εκστάσεις δεν είναι συνοδευόμενες από αγαλλίαση. Τρεις διαλογιστικές εκστάσεις - αφήνοντας κατά μέρος την ευχαρίστηση που εγείρεται εδώ, είναι συνοδευόμενες από ευχαρίστηση, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση δεν είναι συνοδευόμενη από ευχαρίστηση. Η τέταρτη διαλογιστική έκσταση - αφήνοντας κατά μέρος την αταραξία που εγείρεται εδώ, είναι συνοδευόμενη από αταραξία, οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις είναι συνοδευόμενες από αταραξία, δεν είναι της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, μπορεί να είναι της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, μπορεί να μην είναι της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, οι τρεις διαλογιστικές εκστάσεις δεν είναι της άυλης σφαίρας ύπαρξης, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση μπορεί να είναι της άυλης σφαίρας ύπαρξης, μπορεί να μην είναι της άυλης σφαίρας ύπαρξης, μπορεί να είναι περιλαμβανόμενες, μπορεί να είναι μη-συμπεριλαμβανόμενες, μπορεί να είναι οδηγούσες στην απελευθέρωση, μπορεί να είναι μη-οδηγούσες στην απελευθέρωση, μπορεί να είναι καθορισμένες στον προορισμό, μπορεί να είναι ακαθόριστες, μπορεί να είναι υπερβατικές, μπορεί να είναι ανυπέρβλητες, είναι χωρίς διαμάχη.

Ερωτηματολόγιο.

Τέλος της ανάλυσης της διαλογιστικής έκστασης.



ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας. 02. Το βιβλίο της ανάλυσης. 12. Ανάλυση των διαλογιστικών εκστάσεων έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

[PaliVerse.org](https://paliverse.org)